

Tu n-ai murit

Dan Lazarescu

Tu n-ai murit,
Doar te-ai topit încet în umbră
Sătul de-atâta soare cât te-a dogorât,
Sătul de-atâtea zile,
Te-ai cuprins de noapte,
Sătul de-atâtea lacrimi,
Te-ai dorit pământ.

Tu n-ai murit,
Doar ți-ai întins de astăzi visul
Cu aripi de lumină vie
Către cer
Să poți scruta de-acolo-n tihnă
Universul,
Să numeri stelele
Ce-n zarea necuprinsă pier.

Tu n-ai murit,
Tu doar ai învățat tăcerea
Cea mai adâncă,
Cea eternă,
Pe de rost
Și ne-ai lăsat cuvintele,
Pe toate,
Nouă
Ca să vorbim,
În șoptă,
Despre ce ai fost.

Tu n-ai murit,
Doar ai pășit în neființă,
Sătul de-atâta existență pe pământ
Ai semănat cu dor în sufletelor noastre
Și te-ai mutat apoi de-acasă...
În mormânt.

Dedicată memoriei d-lui Vasile Herța, trecut discret în neființă.